

Taulukko 2. Rokotus- ja immunoglobuliinihoidon tarve eri altistustilanteissa

Altistumistapa	Hoito
<ul style="list-style-type: none">• Paljaan ihon näykkäisystä johtuva naarmu tai hankauma, joka ei vuoda verta.	<ul style="list-style-type: none">• Ihon puhdistus kohdan Haavan puhdistus mukaisesti• Rokotussarja^{1,3}
<ul style="list-style-type: none">• Eläimen tai ihmisen syljen tai rabiessyöttirokotteen joutuminen limakalvolle tai rikkinäiselle iholle.• Ihon läpäisevä purema.• Lepakon purema, näykkäisy tai raapaisu.• Neulanpisto- tai viiltotapaturma⁴.	<ul style="list-style-type: none">• Limakalvojen ja/tai ihon puhdistus kohdan Haavan puhdistus mukaisesti• Rokotussarja + immunoglobuliini ensimmäisen rokotuksen yhteydessä^{2,3}
<ul style="list-style-type: none">• Eläimen koskettaminen.• Eläimen tai ihmisen syljen tai rabiessyöttirokotteen joutuminen terveelle iholle.	<ul style="list-style-type: none">• Ei rokotus- tai immunoglobuliinihoitoa

¹ Lisäksi syvästi immuunipuutteisille, kuten elinsiirtopotilaille tai AIDS-vaiheessa oleville immunoglobuliini.

² Jos immunoglobuliini on jäänyt antamatta, voidaan se antaa myöhemminkin, mutta viimeistään seitsemäntenä Altistumistapapäivänä ensimmäisestä rokotuksesta.

³ Jos henkilö on saanut aiemmin täyden ennaltaehkäisevän (2 annosta) tai 4-5 annoksen altistuksen jälkeisen rokotussarjan, tehosterokotukset päivinä 0 ja 3 riittävät eikä immunoglobuliinia tarvita. Syvästi immuunipuutteiselle tulee kuitenkin antaa mahdollisen altistuksen jälkeen immunoglobuliini sekä täysi viiden annoksen rokotesarja.

⁴ Tutkittaessa tai hoidettaessa eläintä tai ihmistä, jolla epäillään tai on todettu rabiestartunta.